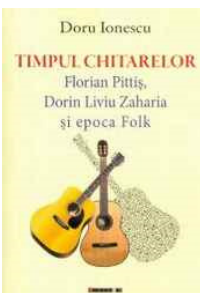

O chitară rece, dar... atât de caldă!

(Daniela Caraman Fotea – 26 februarie 2018)

Dacă nu exista, DORU IONESCU trebuia inventat!! Pentru prestigiul său publicistic, pentru amplele istorii rock-pop, acum, folk. Dotat cu un scris fluent, presărat cu metafore neașteptate (asemeni celei pe care am ales-o ca titlu pentru articolul de față, posibilă definiție a muzicii folk). S-a alăturat genurilor pe care nu multă lume a avut curajul de a le aborda în sfera tiparului. Energiei și pasiunii care îl caracterizează, după ce a fost editor de reviste, colaborator al programului 3 din Radioul național, virtuoz conceput de Sofia Șincan – marea Doamnă a undelor, a ancorat în final la televiziunea publică. Aici, cu aceeași seriozitate, cu fervoare, a început să cerceteze arhiva instituției, realizând seriale de emisiuni cu înregistrări de la începutul istoriei numitelor genuri. Informații trecute, după alte etape de cercetare detaliată, în pagini de cărți. Autorul este dotat și cu virtutea răbdării, a investigațiilor roditoare, cu artiștii români, recunoscuți în filmări vechi de decenii, pentru a afla date, referiri la viața de concert desfășurată după anii 60, chiar și mai devreme, apoi a-i identifica pe cei plecați din țară, a-i vizita pentru savuroase relatări (din care s-a născut o altă carte, la rândul ei PREȚIOASĂ); și, mai are **Doru Ionescu o calitate**; echidistanța față de genurile muzicale, pe care le identifică, le apreciază profesional, cu adâncime muzicologică. Sigur, are și preferințe (chiar și rezerve) față de compozitori-interpreți, dar nu în defavoarea muzicii. Referirile la superba piesă a lui Doru Stănculescu **Ai, hai** apreciată și de Dan Andrei Aldea, certifică afirmația.

Programele sale de reluări aduc lacrimi în ochii celor care au trăit epocile evocate, dar trezesc și interesul tinerimii, pentru că Doru Ionescu știe să facă selecțiile cele mai potrivite pentru a demonstra calitatea sonoră a unor prestații interpretative, a creațiilor vehiculate. Altfel spus, are un bun gust muzical în afara oricăror comentarii altele decât cele laudative (așa îmi explic de ce un PAUL GRIGORIU, VOCEA IREPETABILĂ A Radio-ului național a acceptat să realizeze genericul programelor semnate de Doru Ionescu).

Spre bucuria multora dintre noi, Doru Ionescu a publicat volume întregi de rememorare a istoriilor pop-rock, care vin să completeze profesional și REAL, ani, decenii de muzică, cea consumată cu discreție uneori, cu teamă, din cauza cenzurilor de tot felul, dar spre marea bucurie a publicului tânăr (și nu numai).

O recentă apariție sub semnătura lui Doru Ionescu, la editura Eikon, vizează anii de început ai folkului în România. Cu nume pe care lipsa înregistrărilor Radio le-a lipsit de traversarea timpului: Mișu Munteanu, Valeriu Mircea Popa și Dan Oprina. Citim și despre nume mai puțin cunoscute (în programe radio sau chiar pe discuri – Dorin Liviu Zaharia, Nicu Vladimir, Eugen Eliu ș.a). Dar și ample capitole despre vedetele consacrate ale genurilor – folk-ul original, cel de mixtură cu pop-ul ori rock-ul, majoritatea însoțite de subtitluri de mare farmec gazetăresc: Nicu Vladimir – strop de înger, Mircea Vintilă – Brambura prin folk, pop și rock, Mircea Baniciu – de la o pasăre la alta (Phoenix și Colibri n.a.), Zoia Alecu – Bob de rouă, Nicu Alifantis – Risipitorul de iubire, Dan Andrei Aldea un OM BUN pentru muzica românească. Exceptional așa adăuga eu... Și câte altele...

Cu simțul autorității dobândite în media, cu modestia – altă caracteristică a autorului, Doru Ionescu își nominalizează confrății care au contribuit la punctarea momentelor legate de istoria așa numitului divertisment: George Stanca, Ursuleștii, Aurel Gherghel, Teodora Ionescu, Nelu Stratone. Caracterizează Festivalurile desfășurate de-a lungul vremurilor, mai mici ori mai mari, desigur unicatul Cenaclu Flacăra.

Vreți să aflați mai multe, ori să vă bucurați de o fabuloasă serie de fotografii? Căutați și citiți volumul din seria TIMPUL CHITARELOR acum și epoca folk, pentru care muzicologia de profil îi poate fi recunoscătoare lui Doru Ionescu. Nu mai notez, este mai mult decât evident, și TVR-ul al cărei component de elită, Doru Ionescu îi aduce permanent, audiență și prestigiu.